

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM

Broj: 41 0 K 110034 26 K
Visoko, 18.6.2026. godine,

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Visokom, sudija Amir Bajrić uz sudjelovanje zapisničara Alme Uzunalić, u krivičnom predmetu protiv optuženog J.J. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne odlučujući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zeničko-dobojskog kantona broj: T04 0 KT 0066126 25 od 16.02.2026. godine, nakon održanog javnog glavnog pretresa dana 18.6.2026. godine u prisustvu kantonalnog tužitelja Iveljić Davora i optuženog J.J. a, donio je i dana 18.6.2026. godine javno objavio sljedeću:

PRESUDU

OPTUŽENI: J.J. , sin H. i majke R. rođene S., rođen ... godine u S., nastanjen u mjestu O. L. broj ..., općina O., po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., pismen, sa završenom srednjom školom, po zanimanju varilac, nezaposlen, oženjen, otac četvoro djece, lošeg imovnog stanja, vojsku služio u Pazariću, vodi se u vojnoj evidenciji u Olovu, smatra se neosuđivanim

KRIV JE

što je:

- dana 12.10.2025. godine, u 16,57 sati, u O., u kući roditelja njegove supruge N., S.Z. i F., koja se nalazi u mjestu B., a u kojoj je N.J. boravila posljednih nekoliko dana nakon što je napustila bračnu zajednicu, svjestan svoga djela i postupaka, što je i htio, psihičkim nasiljem ugrozio mir i psihičku cjelovitost člana svoje porodice, supruge N., na način da joj je psovao majku, upućivao joj prijetnje da će joj, ako ne bude htjela da živi sa njim, odsjeći obje ruke i da će je ubiti, a zatim se udaljio, na koji način je ugrozio mir i psihičko zdravlje svoje supruge N.J.,

dakle, nasiljem i drskim ponašanjem ugrozio mir, psihičku cjelovitost osobe,

čime je počinio krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Pa sud optuženom na osnovu istih zakonskih propisa: te na osnovu članova: 42., 49. i 62. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom se optuženom utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca koja se neće izvršiti ako optuženi u roku od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci od pravomoćnosti presude ne počini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine optuženi se oslobađa dužnosti naknade krivičnog postupka i troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona (u daljem tekstu KT ZDK), je optužnicom broj: T04 0 KT 0066126 25 od 16.02.2026.godine optužilo J.J. zbog krivičnog djela „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine ("Sl. novine FBiH", br. 36/2003, 21/2004 - ispr., 69/2004, 18/2005, 42/2010, 42/2011, 59/2014, 76/2014, 46/2016, 75/2017, 31/2023 i 58/2025).

Optužnica je potvrđena od strane sudije za prethodno saslušanje ovog suda dana 24.2.2026.godine. Na ročištu o izjašnjenju o krivnji dana 15.4.2026. optuženi izjavio da nije kriv za krivično djelo koja mu se stavlja na teret te je sud zakazao glavni pretres.

Na glavnom pretresu održanom dana 18.6.2026. godine, prije početka izvođenja dokaza, optuženi J.J. je izjavio da u cjelosti priznaje izvršenje krivičnog djela koje mu se optužnicom stavlja na teret i da obećava sudu da se navedeno više neće ponoviti.

S obzirom da je optuženi J.J. u cjelosti priznao izvršenje krivičnih djela sud je u smislu člana 280. ZKP FBiH, izvršio uvid i čitanje dokaze tužilaštva i to: rješenje Općinskog suda u Visokom-Odjeljenje u Olovu broj: 41 1 Pr 013257 25 Zm od 13.10.2025. godine, informacija JU Centra za socijalni rad Olovo broj: 03-31-11-1253/25 od 10.12.2025. godine, nalaz psihijatra JU Dom zdravlja sa stacionarom Olovo broj: 524/25 od 26.11.2025. godine na ime J.J. , izvještaj ljekara specijalista JZU Zavod za bolesti ovisnosti ZDK od 24.11.2025. godine na ime J.J. , nalaz psihijatra JU Dom zdravlja sa stacionarom Olovo broj: 460/25 od 28.10.2025. godine na ime J.J. , izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog J.J. MUP KS od 15.10.2025. godine, zapisnici o saslušanju svjedoka-oštećene N.J. PS Olovo broj: 08-02-12/1-223/25 od 12.10.2025. godine i broj: 08-02-12/1-262/25 od 10.12.2025. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka K.Š. PS Olovo broj: 08-02-12/1-224/25 od 12.10.2025. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S.Z. PS Olovo broj: 08-02-12/1-263/25 od 10.12.2025. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka G.Dž. PS Olovo broj: 08-02-12/1-04/26 od 07.01.2026. godine i zapisnik o saslušanju svjedoka K.A. PS Olovo broj: 08-02-12/1-05/26 od 08.01.2026. godine.

Iz oba iskaza oštećene N.J., proizilazi da je optuženi poduzeo sve radnje tj. izgovorio psovke i prijetnje koje se navode u izreci presude i njima prouzrokovao opisane posljedice. Navedeni iskaz je potvrđen iskazima svjedoka Š.K. I S.Z. koji su čuli prijetnje i psovke optuženog izgovorene oštećenoj koji su naveli i da je optuženi raspravljao sa oštećenom jer je htio da mu se oštećena vrati da zajedno žive kao i iskazima policijskih službenika G.Dž. i K.A. koji su postupali po prijavi oštećene protiv optuženog zbog navedenog. Rješenem ovog suda od 13.10.2025. godine optuženom su izrečene zaštitne mjere u trajanju od tri mjeseca zbog predmetnog događaja. Sve navedene dokaze, na koje optuženi nije imao primjedbi, sud je prihvatio kao tačne i istinite i takve da su saglasni jedni sa drugim i da u svojoj sveukupnosti čine logičnu cjelinu. Drugi dokazi nisu u suprotnosti sa navedenim dokazima i sud ih neće detaljno obrazlagati osim u dijelu odluke o krivično pravnoj sankciji.

Po ocjeni suda, a imajući u vidu način i prirodu izvršenja predmetnog krivičnog djela, optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje, a sud je utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv, jer predloženim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, jer je optuženi znao da je zabranjeno psovati i prijetiti na život i tijelo bilo kome a posebno članu porodice i poduzimati druge radnje opisane u izreci presude prema članovima svoje porodice, jer je ponašanje koje je opisano u izreci presude zaista psihičko nasilje kojim se ugrožava mir i psihičko zdravlje člana porodice ali je i pored svega navedenog to uradio prema svojoj supruzi jer je to htio, te su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića predmetnog krivičnog djela.

Time su ispunjena sva obilježja bića krivičnog djela iz člana 222. stav 1. Krivičnog zakona FBiH tj., krivičnog djela "Nasilje u porodici" koje glasi: " (1) Ko fizičkim, seksualnim, psihičkim ili ekonomskim nasiljem ugrožava mir, tjelesnu, seksualnu, psihičku ili ekonomsku cjelovitost člana svoje porodice ili domaćinstva ili bliske osobe, nezavisno od toga da li učinitelj dijeli ili je dijelio domaćinstvo sa žrtvom, kaznit će se sa kaznom zatvora do tri godine".

I priznanjem optuženog koje je u potpunosti i u skladu sa predloženim dokazima, nesumnjivo je dokazano da je isti počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim.

Na poziv suda odazvao se oštećena N.J. se pred sudom izjasnila da ne postavlja imovinsko pravni zahtjev prema optuženom za naknadu štete i da sa optuženim nije bilo problema poslije predmetnog događaja jer se stanje trenutno smirilo i da ne traži da ga sud pošalje u zatvor jer se J. brine o djeci i bavi se poljoprivredom kako bi se prehranili.

Sud napominje da je sam zakonodavac za predmetno krivično djelo „Nasilje u porodici“ iz člana 222. stav 1. KZ FBiH propisao kaznu zatvora do tri godine i da je sud u svakom konkretnom predmetu obavezan da cijeni sve okolnosti konkretnog slučaja. Stoga je sud u ovom predmetu u skladu sa odredbom člana 49. KZ FBiH iz razloga koji će biti opisani u nastavku sankciju optuženom izrekao i odmjerio u skladu sa Krivičnim zakonom, imajući u vidu svrhu krivično-pravnih sankcija i uzimajući u obzir sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća, odnosno, olakšavajuće i otežavajuće okolnosti.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženog od 15.10.2025. godine sud je utvrdio da optuženi posljednji puta osuđivan 2012. godine. Zbog navedenog je sud i cijenio da se optuženi ima smatrati neosuđivanom osobom po sili zakona imajući u vidu odredbu člana 125. stav 1. točka b) Krivičnog zakon FBiH a kako je to tužilaštvo i navelo u optužnici da su se stekli uvjeti za brisanje ranijih uvjetnih osuda (sve navedeno u skladu sa standardom zauzetim u odluci Ustavnog suda BiH u predmetu AP-3967-15 od 06.12.2017. godine - Jasmin Karović- i zauzetom stavu u toj Odluci da se presude kojima je istekao rok provjere i neophodni rok za brisanje presude ne smiju navoditi i uzimati u obzir prilikom izbora vrste i visine, te odmjeravanja krivično-pravne sankcije odnosno da se takvo lice po sili zakona ima smatrati neosuđivanim). Također je sud kao olakšavajuće okolnosti cijenio činjenice koje proizilazi iz informacije JU Centra za socijalni rad Olovo broj: 03-31-11-1253/25 od 10.12.2025. godine da se optuženi sam brinuo o četvoro malodobne djece i da se podvrgnuo liječenju od alkohola kako mu je to bilo naloženo rješenjem ovog suda o izricanju zaštitnih mjera a što u cjelosti potvrđuju i nalaz psihijatra JU Dom zdravlja sa stacionarom Olovo broj: 524/25 od 26.11.2025.

godine na ime J.J. , izvještaj ljekara specijalista JZU Zavod za bolesti ovisnosti ZDK od 24.11.2025. godine na ime J.J. , nalaz psihijatra JU Dom zdravlja sa stacionarom Olovo broj: 460/25 od 28.10.2025. godine na ime J.J. iz kojih je vidljivo da je optuženi pristupio liječenju od alkohola i da ima stabilnu apstinenciju od alkohola. Nadalje, sud je od olakšavajućih okolnosti cijenio priznanje optuženog čime je dao doprinos bržem i efikasnije okončanju krivičnog postupka (imajući u vidu broj svjedoka predložen u optužnici i da bi se morao održati još najmanje jedan glavni pretres) Također sud je cijenio kao olakšavajuću okolnost i ponašanje optuženog poslije izvršenog krivičnog djela i navod oštećene da sa optuženim nije bilo problema od izvršenja predmetnog djela. Otežavajućih okolnosti sud nije našao na strani optuženog.

Imajući u vidu sve navedeno, kao i zakonom propisane vrstu sankciju za predmetno krivično djelo tj. kaznu zatvora do tri godine (bez minimuma propisane sankcije) sud je zaključio da je kazna zatvora u trajanju od četiri (4) mjeseca koja je utvrđena za krivično djelo koje je počinjeno u jednom danu, verbalnim putem bez fizičkog nasilja, adekvatna i da će se istom postići ciljevi specijalne i generalne prevencije. Sud cijeni da će ovako odmjerena kazna zatvora uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela i da će pozitivno djelovati u cilju njegovog prevaspitanja. Sud dalje nalazi da će ova utvrđena kazna preventivno djelovati i na druge da poštuju pravni sistem i ne čine krivična djela, čime će biti ostvareni ciljevi specijalne i generalne prevencije, te na taj način ostvariti svrha kažnjavanja.

Međutim, sud je cijeneći sve navedene utvrđene olakšavajuće okolnosti i u odsustvu otežavajućih okolnosti stava da navedenu kaznu zatvora nije neophodno izreći u efektivnom trajanju i da će se i mjerom upozorenja i to uvjetnom osudom postići svrha krivično-pravnih sankcija i mjera upozorenja jer sve navedeno ukazuje da se optuženom treba pružiti još jedna prilika upozorenjem u ovom konkretnom slučaju.

Odredba člana 60. KZ FBiH koji nosi naziv „Svrhe mjera upozorenja“ u stavu 2. glasi: (2) Svrha uvjetne osude je da se učinitelju krivičnog djela uputi upozorenje uz prijetnju kaznom kojim se omogućava ostvarivanje svrhe krivičnopravnih sankcija izricanjem kazne bez njezina izvršenja kad izvršenje kazne nije prijeko potrebno radi krivičnopravne zaštite.“. Upravo u konkretnom predmetu a cijeneći sve navedeno, sud je i izrekao optuženom mjeru upozorenja-uvjetnu osudu smatrajući da je upravo uvjetna osuda adekvatna sankcija koja je srazmjerna stepenu odgovornosti optuženog i težini počinjenog krivičnog djela koje mu se stavlja na teret, i da sud smatra da će se i rokom provjeravanja od jedne godine i šest mjeseci, kao rokom koji je duži od minimalno propisanog, u ovom konkretnom slučaju u potpunosti postići opisana svrha. Optuženi mora biti svjestan da u slučaju da počini novo krivično djelo nakon što mu je sud na osnovu svih prethodno opisanih i utvrđenih okolnosti u ovom predmetu odlučio pružiti priliku mjerom upozorenja-opisanom uvjetnom osudom i da to učini u roku provjeravanja (ili u godini nakon isteka roka provjeravanja) utvrđena kazna zatvora u ovom predmetu i izrečena uvjetna osuda se mogu opozvati u skladu sa zakonom tj. u skladu sa članom 64. KZ FBiH.

Obzirom da oštećena pred sudom nije postavila imovinsko pravni zahtjev sud o navedenom nije ni odlučivao.

Na osnovu člana 202. stav 4. ZKP FBiH odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava jer su optuženi nezaposlen i otac četvero malodobne djece o kojima brine i sud smatra da bi obavezivanjem optuženog na plaćanje troškova krivičnog postupka bilo dovedeno u pitanje njegovo izdržavanje i osoba koje je po zakonu dužan izdržavati.

Imajući u vidu sve navedeno i donesena je odluka kao u izreci.

ZAPISNIČAR

Alma Uzunalić

SUDIJA

Amir Bajrić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Zenici. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od prijema presude, u tri primjerka.